

บทที่ 1 บทนำ

1. ชื่อโครงการ

โครงการสำรวจความพึงพอใจของครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา และบุคลากรนอก
ต่อการใช้งานและจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ ปีการศึกษา 2567

2. ความเป็นมาของโครงการ

เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายใน พ.ศ.2567 โดยกำหนดให้วิทยาลัยทุกวิทยาลัยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าว ทั้งนี้งานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบเครือข่ายสารสนเทศของวิทยาลัยทั้งหมด จึงได้ดำเนินการให้ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา รวมถึงบุคลากรนอกที่ได้ใช้ทรัพยากรเครือข่ายสารสนเทศของทางวิทยาลัย ได้ใช้ทรัพยากรดังกล่าวอย่างสะดวก ถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศเหล่านี้สามารถช่วยการเรียนการสอนของครูได้ดีมาก จะเห็นว่าครูนั้นสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้มากที่สุด แล้วยังช่วยให้ครูมีความรู้มากขึ้นในการจัดแหล่งวิทยาการที่เป็นเนื้อหาเหมาะสมแก่การเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายในการสอนช่วยครูในด้านการคุมพฤติกรรมการเรียนรู้และสามารถสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนได้มากที่สุด ระบบสารสนเทศจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมหลายรูปแบบ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การค้นคว้า เป็นต้น ช่วยให้ครูผู้สอนได้สอนตรงตามจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน ช่วยในการขยายเนื้อหาที่เรียนทำให้การสอนง่ายขึ้น และยังจะช่วยประหยัดเวลาในการสอน นักเรียนจะได้มีเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น จากข้อมูลเราจะได้เห็นถึงประโยชน์ของทรัพยากรสารสนเทศในการเรียนการสอน ซึ่งทำให้เรามองเห็นถึงความสำคัญและมีประโยชน์และมีความจำเป็นสามารถช่วยพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยงานสื่อการสอนจะต้องควบคุมดูแลการใช้ทรัพยากรสารสนเทศให้เหมาะสม โดยต้องมีการสำรวจ ปรับปรุง แก้ไข ให้สามารถใช้งานได้อย่างสะดวกและถูกต้องและถูกกฎหมาย

ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายใน พ.ศ.2567 ในปีการศึกษา 2567 นี้ งานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศจึงได้จัดทำโครงการสำรวจความพึงพอใจของครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา และบุคลากรนอกต่อการใช้งานและจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ ปีการศึกษา 2567 นี้ขึ้น เพื่อให้ตรงตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายใน

3. วัตถุประสงค์ของโครงการ

3.1 เพื่อการสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้งานและการจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่

3.2 เพื่อปรับปรุงพัฒนาระบบสารสนเทศของวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ให้ดียิ่งขึ้นและเกิดความพึงพอใจสูงสุดแก่ผู้ใช้บริการ

4. เป้าหมาย

4.1 เชิงปริมาณ

มีอุปกรณ์ระบบเครือข่ายสารสนเทศที่ก้าวหน้าทันสมัยมากยิ่งขึ้น

4.2 เชิงคุณภาพ

ครู นักเรียน นักศึกษา บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรภายนอก มีความพึงพอใจสูงสุดต่อการใช้งานระบบเครือข่ายสารสนเทศที่มีคุณภาพและเหมาะสม

5. ระยะเวลาการดำเนินโครงการ 1 ตุลาคม 2566 ถึง 30 กันยายน 2567

สถานที่ดำเนินโครงการห้องควบคุมระบบไอซีที วิทยาลัยสารพัดช่างแพร่

6. กิจกรรม/วิธีดำเนินงาน

วิธีดำเนินงาน	2566			2567								
	ต.ค	พ.ย	ธ.ค	ม.ค	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค	มิ.ย.	ก.ค	ส.ค	ก.ย
เขียนโครงการเสนอโครงการ	↔											
ดำเนินงานตามโครงการ		←								→		
รายงานสรุปผลโครงการ											↔	

7. งบประมาณในการดำเนินโครงการ -

8 . ผลที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 ผลผลิต (Out put) พร้อมตัวชี้วัดผลผลิต

ได้ผลสำรวจความพึงพอใจสำหรับดำเนินการปรับปรุงระบบเครือข่ายสารสนเทศ

8.2 ผลลัพธ์ (Out come) พร้อมตัวชี้วัดผลผลิต

นำผลการสำรวจความพึงพอใจไปดำเนินการปรับปรุงระบบเครือข่ายสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่

9. การติดตามและประเมินผล

ประเมินผลจาก การสำรวจความพึงพอใจของครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา และบุคลากรภายนอก ที่ใช้งานระบบเครือข่ายสารสนเทศ โดยใช้เครื่องมือการประเมินผลเป็นแบบสำรวจความพึงพอใจ

บทที่ 2 ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำโครงการครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำโครงการสำรวจความพึงพอใจของครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา และบุคลากรภายนอกต่อการใช้งานและจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ ปีการศึกษา 2567 โดยมีทฤษฎีและมีเอกสารที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ความหมายของสารสนเทศ
2. ความสำคัญของสารสนเทศ
3. หลักในการเลือกสื่อการสอน
4. หลักการใช้สื่อการสอน
5. หลักเกณฑ์การเลือกสื่อการสอน
6. มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2566

1. ความหมายของสารสนเทศ

สารสนเทศ หรือ สารนิเทศ บัญญัติมาจากคำว่า “information” ราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้ใช้ได้ทั้งสองคำ คำว่า “สารสนเทศ” มักนิยมใช้ในวงการคอมพิวเตอร์ การสื่อสารและธุรกิจ ส่วนในวงการบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ใช้คำว่า “สารนิเทศ” ดังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงกล่าวถึงความหมายและความแตกต่างของทั้งสองคำดังนี้ (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 2538, อ้างถึงใน ประหยัด ช่วยงาน, 2549) คำว่า “สารสนเทศ” หรือ “สารนิเทศ” ซึ่งเป็นคำที่ได้ยินกันอย่างแพร่หลายในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เมื่อ 10 ปีก่อนได้รับเชิญไปเป็นกรรมการที่ปรึกษาของสาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้มีโอกาสพิจารณาหลักสูตรวิชาที่แปลมาจากคำว่า “Information Science” ตอนนั้นเรียกว่า “สารสนเทศ” ตอนหลังเปลี่ยนเป็น “สารนิเทศศาสตร์” คำว่าสารสนเทศ และ สารนิเทศ ต่างก็เป็นศัพท์บัญญัติของคำว่า “information” ราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้ใช้ได้ทั้ง 2 คำ ในวงการคอมพิวเตอร์ การสื่อสารและธุรกิจ นิยมใช้คำว่า “สารสนเทศ” ส่วนในวงการบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ใช้คำว่า “สารนิเทศ” ความหมายกว้าง ๆ หมายถึง ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ที่มีการบันทึกอย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการ เพื่อนำมาเผยแพร่ และใช้งานต่าง ๆ ทุกสาขา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการค้า การผลิตการบริการ การบริหาร การแพทย์ การสาธารณสุข การศึกษา การคมนาคมการทหาร และอื่น ๆ

คำว่า สารสนเทศ ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายกว้าง ๆ หมายถึง “ข่าวสาร การแสดงหรือการชี้แจงข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542) ส่วนนักวิชาการในวงการบรรณารักษศาสตร์และวงการคอมพิวเตอร์ได้ให้ความหมายของคำว่า สารนิเทศ และ สารสนเทศ ดังนี้ ในวงการบรรณารักษศาสตร์ให้ความหมายคำ

ว่า สารนิเทศ หมายถึง ข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ข้อเท็จจริง ความคิดที่ได้มีการบันทึกไว้ในสื่อ หรือ ทรัพยากรสารนิเทศแบบต่างๆ ซึ่งบุคคลสามารถรับรู้ได้ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ตาม

ต้องการ (พวา พันธุ์เมฆา, 2535) ในวงการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศให้ความหมายคำว่า สารสนเทศ

คือ ผลสรุปที่ได้จาก การนำข้อมูลมาประมวล ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสรุปทางสถิติ การเปรียบเทียบ การจำแนก หรือ จัดกลุ่ม ฯลฯ (ครรชิต มาลัยวงศ์, 2541)

2. ความสำคัญของสารสนเทศ

มีคำกล่าวถึงความสำคัญของสารสนเทศว่า “สารสนเทศคืออำนาจ”(information is power) หมายถึง ผู้ที่มีสารสนเทศหรือได้รับสารสนเทศที่มีคุณค่าและทันสมัย มีความต่อเนื่องทันเหตุการณ์ และสามารถใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้ที่น้อยมีพลังหรือมีอำนาจ ได้เปรียบผู้อื่นในทุก ๆ ด้านในสังคมข่าวสาร หรือ สังคมสารสนเทศ (information society) จำเป็นต้องใช้สารสนเทศ เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในเรื่องที่ตนเกี่ยวข้อง และนำความรู้ความเข้าใจมาตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว ทันเวลา กับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม ความสำคัญของสารสนเทศจึงไม่จำกัดเฉพาะนักศึกษา นักวิชาการ แต่มีความสำคัญกับผู้คนในสังคมทุกอาชีพ สารสนเทศนอกจากมีความสำคัญต่อบุคคลแล้ว ยังมีความสำคัญต่อสังคมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสำคัญด้านการศึกษา การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้สารสนเทศมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษา สารสนเทศที่มีคุณค่าและทันสมัย จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ จำเป็นต้องใช้สารสนเทศที่มีอยู่อย่างสมบูรณ์ถูกต้องจากหลายแขนงวิชามาพัฒนาให้เกิดความรู้ใหม่ขึ้นมาได้

2. ความสำคัญด้านสังคม สารสนเทศช่วยพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพส่วนบุคคลให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อีกทั้งยังช่วยเกิดความคิดสร้างสรรค์ เกิดการประดิษฐ์คิดค้นเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่นำมาซึ่งความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิต เราใช้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ทั้งการประกอบอาชีพ การป้องกันและแก้ไขปัญหาชีวิต สารสนเทศช่วยขยายโลกทัศน์ของผู้ได้รับให้กว้างขวาง สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมนุษยชาติ ช่วยลดความขัดแย้ง ทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

3. ความสำคัญด้านเศรษฐกิจ สารสนเทศมีความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เรียกว่า เศรษฐกิจฐานความรู้ (knowledge-based economy) หน่วยงานหรือผู้ประกอบการธุรกิจให้ความสำคัญกับ “การจัดการความรู้” (knowledge management) เพื่อรักษาองค์ความรู้ขององค์กรไว้ สารสนเทศด้านธุรกิจการค้าจึงถือเป็นต้นทุนการผลิตที่สำคัญในการแข่งขัน ทั้งนี้เพราะสารสนเทศช่วยประหยัดเวลาในการผลิต ลดขั้นตอนการลองผิดลองถูก อีกทั้งช่วยให้องค์กรได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ได้ตามความต้องการของตลาด นโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของสารสนเทศ จึงมุ่งปรับฐานเศรษฐกิจไปสู่การเป็นเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานความรู้ มีการสร้างความพร้อมและความรอบรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำมาประยุกต์ใช้และพัฒนานวัตกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม ควบคู่ไปกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.), 2546)

4. ความสำคัญด้านวัฒนธรรม สารสนเทศเป็นรากฐานที่จำเป็นสำหรับความก้าวหน้าของอารยธรรม สารสนเทศช่วยสืบทอด ค่านิยม ทศนคติ ศิลปะ และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ความสามัคคี ความมั่นคงในชาติ

3. ระบบสารสนเทศ

ระบบสารสนเทศ (Information System) คือ ขบวนการประมวลผลข่าวสารที่มีอยู่ให้อยู่ในรูปของข่าวสารที่เป็นประโยชน์สูงสุด เพื่อเป็นข้อสรุปที่ใช้สนับสนุนการตัดสินใจของบุคคลระดับบริหาร ขบวนการที่ทำให้เกิดข่าวสารสารสนเทศนี้ เรียกว่า การประมวลผลสารสนเทศ (Information Processing) และเรียกวิธีการประมวลผลสารสนเทศด้วยเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology : IT) เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่ประกอบขึ้นด้วยระบบจัดเก็บและประมวลผลข้อมูล ระบบสื่อสารโทรคมนาคม และอุปกรณ์สนับสนุนการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศที่มีการวางแผน จัดการ และใช้งานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ

1. ระบบประมวลผล

ความซับซ้อนในการปฏิบัติงานและความต้องการสารสนเทศที่หลากหลาย ทำให้การจัดการและการประมวลผลข้อมูลด้วยมือ ไม่สะดวก ช้า และอาจผิดพลาด ปัจจุบันองค์การจึงต้องทำการจัดเก็บและการประมวลผลข้อมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สนับสนุนในการจัดการข้อมูล เพื่อให้การทำงานถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

2. ระบบสื่อสารโทรคมนาคม

การสื่อสารข้อมูลเป็นเรื่องสำคัญสำหรับการจัดการและประมวลผล ตลอดจนการใช้ ข้อมูลในการตัดสินใจ ระบบสารสนเทศที่ดีต้องประยุกต์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ในการสื่อสารข้อมูลระหว่างระบบคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และผู้ใช้ที่อยู่ห่างกัน ให้สามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การจัดการข้อมูล

ปกติบุคคลที่ให้ความสนใจกับเทคโนโลยีจะอธิบายความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศโดยให้ความสำคัญกับส่วนประกอบสองประการแรก แต่ผู้ที่สนใจด้านการจัดการข้อมูล (Data/Information Management) จะให้ความสำคัญกับส่วนประกอบที่สาม ซึ่งมีความเป็นศิลปะ ในการจัดรูปแบบและการทำงาน เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

สามารถสรุปได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเทคโนโลยีทุกระบบที่นำมาประยุกต์ ในการประมวลผล การจัดเก็บ การสื่อสาร และการส่งผ่านสารสนเทศด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยที่ระบบทางกายภาพ ประกอบด้วยคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ติดต่อสื่อสาร และระบบเครือข่าย ขณะที่ระบบนามธรรมเกี่ยวข้องกับการจัดรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ด้านสารสนเทศ ทั้งภายในและภายนอกระบบ ให้สามารถดำเนินร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management Information System : MIS)

ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ หมายถึง ระบบที่รวบรวมและจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งภายใน และภายนอกองค์การอย่างมีหลักเกณฑ์ เพื่อนำมาประมวลผลและจัดรูปแบบให้ได้สารสนเทศที่ช่วยสนับสนุนการทำงาน และการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ของผู้บริหารเพื่อให้การดำเนินงานขององค์การเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่เราจะเห็นว่า MIS จะประกอบด้วยหน้าที่หลัก 2 ประการ

1. สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกองค์การมาไว้ด้วยกันอย่างเป็นระบบ
2. สามารถทำการประมวลผลข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานและการบริหารงานของผู้บริหาร

ดังนั้นถ้าระบบใดประกอบด้วยหน้าที่หลักสองประการ ตลอดจนสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่หลักทั้งสองได้อย่างครบถ้วน และสมบูรณ์ ระบบนั้นก็สามารถถูกจัดเป็นระบบ MIS ได้ ระบบ MIS ไม่จำเป็นที่จะต้องสร้างขึ้นจากระบบคอมพิวเตอร์ MIS อาจสร้างขึ้นมาจากอุปกรณ์อะไรก็ได้ แต่ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่หลักทั้งสองประการได้อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์ แต่เนื่องจากปัจจุบันคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูล นักวิเคราะห์และออกแบบระบบ (System Analyst and Designer) จึงออกแบบระบบสารสนเทศให้มีคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์หลักในการจัดการสารสนเทศ ปัจจุบันขอบเขตการทำงานของระบบสารสนเทศขยายตัวจากการรวบรวมข้อมูลที่มาจากภายในองค์การไปสู่การเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ทั้งจากภายในท้องถิ่น ประเทศ และระดับนานาชาติ ปัจจุบันธุรกิจต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีศักยภาพ สูงขึ้นเพื่อสร้าง MIS ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถของธุรกิจ และขีดความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารในยุคปัจจุบัน แต่ปัญหาที่น่าเป็นห่วงคือคน ส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในศักยภาพและขอบเขตของการใช้งานระบบสารสนเทศ (MIS) นอกจากนี้บุคลากรบางส่วนที่ขาดความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้งานระบบสารสนเทศ ไม่ยอมเรียนรู้และเปิดรับการเปลี่ยนแปลง จึงให้ความสนใจหรือความสำคัญกับการปรับตัวเข้ากับ MIS น้อยกว่าที่ควร

5. ส่วนประกอบของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงานทั้งระดับองค์การและอุตสาหกรรม ธุรกิจต้องการระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการดำรงอยู่และเจริญเติบโตขององค์การ โดยที่เทคโนโลยีสารสนเทศจะส่วนช่วยให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ และสามารถแข่งขันกับธุรกิจอื่นในระดับสากล เพื่อให้การทำงานมีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องทำความเข้าใจถึงวิธีใช้งานและโครงสร้างของระบบสารสนเทศ สามารถสรุปส่วนประกอบของระบบสารสนเทศ ได้ 3 ส่วน คือ

1. เครื่องมือในการสร้างระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

หมายถึง ส่วนประกอบหรือโครงสร้างพื้นฐานที่รวมกันเข้าเป็น MIS และช่วยให้ระบบสารสนเทศดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจำแนกเครื่องมือในการสร้างระบบสารสนเทศไว้ 2 ส่วน คือ

1.1 ฐานข้อมูล (Data Base)

ฐานข้อมูล จัดเป็นหัวใจสำคัญของระบบ MIS เพราะว่าสารสนเทศที่มีคุณภาพจะมาจากข้อมูลที่ดี เชื่อถือได้ ทันสมัย และถูกจัดเก็บอย่างเป็นระบบ ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าถึงและใช้งานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ดังนั้นฐานข้อมูลจึงเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ช่วยให้ระบบสารสนเทศมีความสมบูรณ์ และปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 เครื่องมือ (Tools)

เป็นเครื่องมือที่ใช้จัดเก็บและประมวลผลข้อมูล ปกติระบบสารสนเทศจะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็น อุปกรณ์หลักในการจัดการข้อมูล ซึ่งจะประกอบด้วยส่วนสำคัญต่อไปนี้

1.2.1 อุปกรณ์ (Hardware) คือ ตัวเครื่องหรือส่วนประกอบของเครื่องคอมพิวเตอร์ รวมทั้งอุปกรณ์ ระบบเครือข่าย

1.2.2 ชุดคำสั่ง (Software) คือ ชุดคำสั่งที่ทำหน้าที่รวบรวม และจัดการ เก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการ บริหารงาน หรือการตัดสินใจ

2. วิธีการหรือขั้นตอนการประมวลผล

การที่จะได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ จะต้องมีการจัดลำดับ วางแผนงานและวิธีการประมวลผลให้ถูกต้อง เพื่อให้ได้ข้อมูล หรือสารสนเทศที่ต้องการ

3. การแสดงผลลัพธ์

เมื่อข้อมูลได้ผ่านการประมวลผล ตามวิธีการแล้วจะได้ สารสนเทศ หรือMIS เกิดขึ้น อาจนำเสนอในรูปแบบ ตาราง กราฟ รูปภาพ หรือเสียง เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลมีประสิทธิภาพ จะขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล และลักษณะของการนำไป ใช้งาน

6. คุณสมบัติของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

ปัจจุบันองค์การสามารถพัฒนาระบบสารสนเทศด้วยตนเองหรือให้ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกเข้าดำเนินการ โดยการออกแบบและพัฒนา MIS ที่สอดคล้องตามหลักการ ระบบก็จะสามารถอำนวยความสะดวกให้การดำเนินงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยที่การพัฒนาระบบสารสนเทศต้องคำนึงถึงคุณสมบัติที่สำคัญของ MIS ต่อไปนี้

1. ความสามารถในการจัดการข้อมูล (Data Manipulation)

ระบบสารสนเทศที่ดีต้องสามารถปรับปรุงแก้ไขและจัดการข้อมูล เพื่อให้เป็นสารสนเทศที่พร้อมสำหรับนำไปใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ ประกิตข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ข้อมูลที่ถูกป้อนเข้าสู่ MIS ควรที่จะได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนารูปแบบ เพื่อให้ความทันสมัยและเหมาะสมกับการใช้งานอยู่เสมอ

2. ความปลอดภัยของข้อมูล (Data Security)

ระบบสารสนเทศเป็นทรัพยากรที่สำคัญอีกอย่างขององค์กร ถ้าสารสนเทศบางประเภทรั่วไหลออกไปสู่บุคคลภายนอก โดยเฉพาะคู่แข่ง อาจทำให้เกิดความเสียโอกาสทางการแข่งขัน หรือสร้างความเสียหายแก่ธุรกิจ ความสูญเสียที่เกิดขึ้นอาจจะเกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือการก่อการร้ายต่อระบบ จะมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพและความเป็นอยู่ขององค์กร

3. ความยืดหยุ่น (Flexibility)

สภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจหรือสถานการณ์การแข่งขันทางการค้าที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ระบบสารสนเทศที่ดีต้องมีความสามารถในการปรับตัว เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้งานหรือปัญหาที่เกิดขึ้น โดยที่ระบบสารสนเทศที่ถูกสร้างหรือถูกพัฒนาขึ้นต้องสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริหารได้อยู่เสมอ โดยมีอายุการใช้งาน การบำรุงรักษา และค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม

4. ความพอใจของผู้ใช้ (User Satisfaction)

ประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศ ถูกพัฒนาขึ้น โดยมีความมุ่งหวังให้ผู้ใช้สามารถนำมาประยุกต์ในงานหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ระบบสารสนเทศที่ดีจะต้องกระตุ้นหรือโน้มน้าวให้ผู้ใช้หันมาใช้ระบบให้มากขึ้น โดยการพัฒนาระบบต้องทำการพัฒนาให้ตรงกับความต้องการ และพยายามทำให้ผู้ใช้พอใจกับระบบ เมื่อผู้ใช้เกิดความไม่พอใจกับระบบ ทำให้ความสำคัญของระบบลดน้อยลงไป ก็อาจจะทำให้ไม่คุ้มค่ากับการลงทุนได้

8. มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2566 (การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา)

มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 มี 2 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษา จำนวน 7 มาตรฐาน 35 ตัวบ่งชี้ และส่วนที่ 2 การฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น จำนวน 10 ตัวบ่งชี้

มาตรฐานที่ 3 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

คำอธิบาย

สถานศึกษามีระบบข้อมูลสารสนเทศและมีระบบสำรองข้อมูลสารสนเทศเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล โดยมีข้อมูลพื้นฐานอย่างน้อย 9 ประเภท ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา ข้อมูลนักเรียน นักศึกษา ข้อมูลตลาดแรงงาน ข้อมูลบุคลากร ข้อมูลงบประมาณและการเงิน ข้อมูลหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ข้อมูลครุภัณฑ์ ข้อมูลอาคารสถานที่ และข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด โดยข้อมูลจะต้องครบถ้วน เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ และเป็นปัจจุบัน มีการดำเนินการให้ครู และบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ จากฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาและมีการประเมินความพึงพอใจ ในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียน โดยใช้แบบประเมินมาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) 1-5

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีข้อมูลพื้นฐาน 9 ประเภท และอาจมีข้อมูลอื่นที่จำเป็นสำหรับสถานศึกษาที่ครบถ้วน และเชื่อมโยงเป็นระบบ และมีระบบสำรองข้อมูลสารสนเทศเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล
2. สถานศึกษามีการพัฒนาฐานข้อมูลสารสนเทศอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน
3. สถานศึกษาดำเนินการให้ครู และบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลสารสนเทศ
4. สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียน

5. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของ
สถานศึกษาโดยเฉลี่ย 3.51-5.00

บทที่ 3 วิธีดำเนินโครงการ

การดำเนินโครงการสำรวจความพึงพอใจของครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา และบุคลากรภายนอกต่อการใช้งานและจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ ปีการศึกษา 2567 นั้น ผู้ดำเนินการได้ดำเนินการศึกษาวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เสนอโครงการ
3. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

จากขอบเขตการวิจัยสามารถกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้มีดังนี้

1. ครูและบุคลากร ของวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ จำนวน 51 คน
2. ตัวแทนนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ ภาคปกติ 50 คน
3. ตัวแทนผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพพระยาศน์ จำนวน 49 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการจัดทำโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบประเมินความพึงพอใจ
 - 1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดความพึงพอใจ
 - 1.2 เลือกประเด็นหัวข้อที่จะประเมิน และกำหนดวิธีประเมิน
 - 1.3 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจ โดยให้สอดคล้องกับบริบทของผู้ประเมินของวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่
 - 1.4 นำแบบประเมินที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 - 1.5 ปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์
 - 1.6 นำไปใช้กับครูผู้สอน นักเรียนนักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพพระยาศน์ภายใน วิทยาลัยสารพัดช่างแพร่

การตรวจคะแนนให้กับแบบวัดความพึงพอใจ

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายการวัดระดับคะแนน

กรณีวัดระดับคะแนนความพึงพอใจของแบบประเมิน ด้วยการจัดอันดับคุณภาพ 5 อันดับ สามารถแปลความหมายระดับความพึงพอใจได้ดังนี้

1.00 – 1.49	หมายถึง	พึงพอใจ น้อยที่สุด
1.50 – 2.49	หมายถึง	พึงพอใจ น้อย
2.50 – 3.49	หมายถึง	พึงพอใจ ปานกลาง
3.50 – 4.49	หมายถึง	พึงพอใจ มาก
4.50 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจ มากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินโครงการครั้งนี้ผู้ดำเนินการได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจที่ครูผู้สอน บุคลากร นักเรียนนักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. หาค่าระดับคะแนนความพึงพอใจของผู้ประเมิน
2. แปลความหมายของระดับคะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ดำเนินโครงการได้วิเคราะห์ระดับคะแนนของ ความพึงพอใจของครู บุคลากร นักเรียนนักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพ ของวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ของสถิติดังต่อไปนี้

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนหลังเรียน (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. 2549 : 18)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนตัวกลางเลขคณิต

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนคะแนนในข้อมูลนั้น

3. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ระพินทร์ โพธิ์ศรี. 2549 : 25)

จากสูตร

$$\text{สูตร} \quad SD = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำความพึงพอใจของครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา และบุคลากรนอกต่อการใช้งาน และจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ ปีการศึกษา 2567 และเพื่อ

3.1 เพื่อการสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้งานและการจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่

3.2 เพื่อปรับปรุงพัฒนาระบบสารสนเทศของวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ให้ดียิ่งขึ้นและเกิดความพึงพอใจสูงสุดแก่ผู้ใช้บริการ

ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา และบุคลากรนอกต่อการใช้งานและจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่

ผลการวิเคราะห์พึงพอใจของครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา และบุคลากรนอกต่อการใช้งาน และจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ แสดงไว้ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความพึงพอใจของครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา และบุคลากรนอกต่อการใช้งานและจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ ปีการศึกษา 2567

สรุปผลการประเมินความพึงพอใจในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูล สารสนเทศ ของบุคลากร ครู และนักเรียน
วิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2567

ตอนที่ 1 รายละเอียดผู้ประเมิน

เพศ ชาย = 130 คน หญิง = 20 คน

การศึกษา ปวช. = 30 คน ปวส. = 20 คน ปริญญาตรี = 85 ปริญญาโท = 4 คน ไม่ระบุ = 1 คน

ตำแหน่ง ครู = 38 คน เจ้าหน้าที่และบุคลากรทางการศึกษา = 20 คน นักเรียนนักศึกษา = 50 คน

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพพระยาสัน = 50 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน

ตอนที่ 2

ความหมาย : 5 = มากที่สุด , 4 = มาก , 3 = ปานกลาง , 2 = น้อย , 1 = น้อยที่สุด/ควรปรับปรุง

หัวข้อประเมิน		ระดับคะแนนการประเมิน		
		X	SD.	ความหมาย
1	ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ (RSLB2007) มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการ	4.11	0.70	มาก
2	ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ (RSLB2007) สามารถใช้งานได้อย่างรวดเร็ว	4.45	0.61	มาก
3	ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ (RSLB2007) สามารถเข้าใช้งานได้ง่ายและสะดวก	4.55	0.74	มากที่สุด
4	เว็บไซต์ของวิทยาลัยสามารถใช้งานได้ง่ายและรวดเร็ว	4.09	0.98	มาก
5	เว็บไซต์ของวิทยาลัยมีการอัปเดตข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	4.41	0.70	มาก
6	เว็บไซต์ของทางวิทยาลัยสามารถเข้าใช้ระบบสมาชิกได้สะดวกและง่าย	4.49	0.70	มาก
7	ระบบดูแลผู้เรียน (SMIS) มีประโยชน์ต่อการช่วยดูแลนักเรียนนักศึกษา	4.10	0.54	มาก
8	ระบบดูแลผู้เรียน (SMIS) สามารถเข้าใช้งานได้อย่างสะดวกและง่ายต่อการใช้งาน	4.08	0.76	มาก
9	ระบบดูแลผู้เรียน (SMIS) สามารถใช้ในการวัดผลประเมินผลได้สะดวกและเที่ยงตรง	4.11	0.73	มาก
10	ระบบการตรวจสอบผลการเรียนบนเว็บไซต์วิทยาลัยสามารถใช้งานได้ง่าย	4.48	0.69	มาก
11	ระบบการตรวจสอบผลการเรียนบนเว็บไซต์วิทยาลัยมีข้อมูลผลการเรียนที่เป็นปัจจุบัน	4.22	0.86	มาก
12	มีการสำรองข้อมูลเพื่อปกป้องข้อมูลมิให้สูญหาย	4.45	0.68	มาก
13	ระบบอินเทอร์เน็ตภายในวิทยาลัยมีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ	4.23	0.82	มาก
14	ระบบเครือข่ายไร้สายภายในวิทยาลัยมีการครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่การใช้งาน	4.45	0.68	มาก
15	ระบบเครือข่ายไร้สายภายในวิทยาลัยช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ	4.47	0.61	มาก
รวม		4.31	0.72	มาก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. นักเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพพระยาสัน อยากให้ยกเลิกระบบการยืนยันตัวตนในการเข้าใช้อินเทอร์เน็ตเนื่องจากทำให้ยุ่งยากในการใช้งาน
2. ระบบอินเทอร์เน็ตไม่สามารถใช้งานได้ต่อเนื่อง เพราะหลุดบ่อย อยากให้ระบบอินเทอร์เน็ตเสถียรมากกว่านี้
3. ระบบเครือข่ายไร้สายยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดที่จำเป็นต้องการใช้งาน ควรปรับปรุงให้ทั่วถึงมากกว่านี้

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการประเมินความพึงพอใจของครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา และบุคลากรภายนอกต่อการใช้งานและจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ ปีการศึกษา 2567 นั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.31 แปลความหมายการประเมินได้ระดับความพึงพอใจมาก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปการดำเนินโครงการสำรวจความพึงพอใจของครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา และบุคลากรภายนอกต่อการใช้งานและจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ ปีการศึกษา 2567 มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อการสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้งานและการจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่
2. เพื่อปรับปรุงพัฒนาระบบสารสนเทศของวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ให้ดียิ่งขึ้นและเกิดความพึงพอใจสูงสุดแก่ผู้ให้บริการ

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

จากขอบเขตการวิจัยสามารถกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้มีดังนี้

1. ครูและบุคลากร ของวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ จำนวน 51 คน
2. ตัวแทนนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ ภาคปกติ 50 คน
3. ตัวแทนผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพพระยาศน์ จำนวน 49 คน

สรุปผล และอภิปรายผล

จากการรวบรวมและสรุปผลการดำเนินโครงการสำรวจความพึงพอใจของครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา และบุคลากรภายนอกต่อการใช้งานและจัดการระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ ปีการศึกษา 2566 โดยพบว่าจากผู้ประเมิน 158 คน ได้ผลการประเมินระดับความพึงพอใจอยู่ที่ 4.31 แปลความหมายความพึงพอใจได้ว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยผู้ประเมินมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงฐานข้อมูลอยู่ 3 ข้อคือ

1. นักเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพพระยาศน์ อยากให้ยกเลิกระบบการยืนยันตัวตนในการเข้าใช้อินเตอร์เน็ตเนื่องจากทำให้ยุ่งยากในการเข้าใช้งาน
2. ระบบอินเตอร์เน็ตไม่สามารถใช้งานได้ต่อเนื่อง เพราะหลุดบ่อย อยากให้ระบบอินเตอร์เน็ตเสถียรมากกว่านี้
3. ระบบเครือข่ายไร้สายยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดที่จำเป็นต่อการใช้งาน ควรปรับปรุงให้ทั่วถึงมากกว่านี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการดำเนินโครงการครั้งต่อไป

1. จากข้อเสนอแนะให้ยกเลิกระบบการยืนยันตัวตนเพื่อเข้าใช้ระบบอินเทอร์เน็ตนั้น ไม่สามารถยกเลิกระบบดังกล่าวได้ เนื่องจากต้องเป็นไปตาม พรบ.การกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 โดยกฎหมายบังคับให้ใช้
2. จากข้อเสนอแนะอินเทอร์เน็ตไม่สามารถใช้งานได้อีกเนื่องจาก หลุดบ่อย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาทางส่วนกลาง กล่าวคือเป็นปัญหาการขัดข้องของ Uni-net และ Moe-net ของส่วนกลาง หากจะแก้ไขทางสถานศึกษาจะต้องเช่าสัญญาณอินเทอร์เน็ตเอง ซึ่งอาจจะมีปัญหาทางด้านค่าใช้จ่ายตามมา เนื่องจากทางวิทยาลัยประสบปัญหางบประมาณของสถานศึกษาไม่เพียงพอ
3. จากข้อเสนอแนะระบบเครือข่ายไร้สายไม่ทั่วถึงนั้น ทางงานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศได้เรียนปรึกษาปัญหากับทางวิทยาลัยเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งมีการวางแผนแก้ไขปัญหาคือ ใช้งบประมาณพัฒนาสถานศึกษาขนาดเล็ก ปีการศึกษา 2564 เพื่อใช้พัฒนาระบบเครือข่ายไร้สายภายในวิทยาลัย ซึ่งจะดำเนินการต่อไปภายหลัง

ภาคผนวก
เอกสารที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ